

KESKKONNAAMET

Riigikohus
Kadri.Nomm@riigikohus.ee

Teie 20.01.2026 nr 5-25-80/2

Meie 25.02.2026 nr 1-6/26/58-7

Keskkonnaameti arvamus põhiseaduslikkuse järelvalve asjas nr 5-25-80

I KOHTUMENETLUSE KÄIK

1. Tallinna Halduskohus tunnistas 19.12.2025 otsusega haldusasjas nr 3-24-2304 (edaspidi **Halduskohtu otsus**) põhiseadusega vastuolus olevaks veeseaduses (edaspidi **VeeS**) vastava õigusliku regulatsiooni puudumise, mis reguleeriks VeeS § 192 lg 2 kohaldamisel maaomanikule, kelle maa niiskusrajooni mõjutab paisutamine avalikes huvides ning maaomaniku nõusolekuta, tekitatud kahju hüvitise ja niiskusrajooni talumisega seotud tasu maksmist.
2. Riigikohus palus Keskkonnaametil (edaspidi **KeA**) 20.01.2026 kirjaga nr 5-25-80/2 esitada eelnimetatud taotluse alusel algatatud põhiseaduslikkuse järelvalve (edaspidi **PSJV**) asjas arvamus 13.02.2026. Riigikohus pikendas 09.02.2026 kirjaga KeA taotlusel arvamuse avaldamise tähtaega kuni 25.02.2026. Riigikohus palus muuhulgas anda seisukoha selle kohta, kas VeeS § 192 lg 2 kohaldamisel maaomanikule, kelle maa niiskusrajooni paisutamine mõjutab, tekitatud kahju hüvitamine ja niiskusrajooni talumisega seotud tasu maksmine on kehtivas õiguses reguleeritud (nt kinnisasja avalikes huvides omandamise seaduse (edaspidi **KAHOS**), sh § 4 lg 1 p 15 koostoimes lg-ga 3; riigivastutuse seaduse (edaspidi **RVasTS**), sh § 7 lg 1, § 8 lg 1, § 13 lg 1, § 16 või asjaõigusseadus ja võlaõigusseadus, vt nt RKTKo 19.04.2011, 3-2-1-12-11, p-d 31 ja 32).
3. KeA esitab alljärgnevalt oma arvamuse PSJV asjas ja Riigikohtu küsimusele.

II KESKKONNAAMETI SEISUKOHT

4. Sissejuhatus

Regulatsioonist

- 4.1 Kuni 30.09.2019 kehtinud VeeS regulatsioon nägi igasugustes huvides paisutamiseks ette maaomaniku, kelle maa niiskusrajooni paisutamine mõjutab, nõusoleku esitamise kohustuse. Kuni 30.09.2019 kehtinud VeeS § 17 lg 1 sätestas, et paisutamist kavandaval isikul peab olema veekogu paisutamiseks kirjalik nõusolek maaomanikult, kelle maa niiskusrajooni paisutamine mõjutab. Seega, kuni 30.09.2019 kehtinud VeeS regulatsiooni kohaselt tuli maaomaniku, kelle maa niiskusrajooni paisutamine mõjutab,

kirjalik nõusolek esitada sõltumata sellest, millistes huvides (kas erahuvides või ülekaalukates avalikes huvides) paisutamine toimus.

- 4.2 Alates 01.10.2019 kehtib üldreeglina maaomaniku nõusoleku esitamise kohustus edasi, kuid sätestatud on erand ülekaalukates avalikes huvides paisutamiseks – sellisel juhul võib anda veeloa ilma vastava maaomaniku nõusolekuta (VeeS § 192 lg 2). Nimelt VeeS § 190 lg-st 4 tulenevalt peab küll paisutamiseks olema kirjalik nõusolek **maaomanikult, kelle maa niiskusrajooni paisutamine mõjutab**, kuid VeeS § 192 lg 2 sätestab sellest erandi – KeA võib anda veeloa veekogu paisutamiseks vastava nõusolekuta, kui veekogu **paisutamiseks esineb ülekaalukas avalik huvi**.

Rahalise hüvitise saamine paisutamise talumise (maa niiskusrajooni mõjutamise) eest

- 4.3 PSJV asjas on peamiseks küsimuseks, kas kehtivas õiguses on reguleeritud kahju hüvitamine ja niiskusrajooni talumisega seotud tasu maksmine maaomanikule, kelle maa niiskusrajooni ülekaalukates huvides paisutamine (VeeS § 192 lg 2) mõjutab.
- 4.4 Enne sellele küsimusele vastamist on asjakohane analüüsida, kas paisutamisega kellegi maa niiskusrajooni mõjutamisega kaasneb ilmtingimata kahju tekitamine ning kas sellega kaasneb ilmtingimata ja vahetult kahju hüvitise ja niiskusrajooni talumisega seotud tasu maksmise kohustus. KeA hinnangul tuleks nendele küsimustele vastamiseks analüüsida erahuvides paisutamise analoogiat.
- 4.5 **KeA hinnangul ei tähenda maa niiskusrajooni mõjutamine ilmtingimata seda, et isikule tekitatakse kahju või et see oleks erakordselt negatiivsete tagajärgedega.** Paisutamise tulemusena saab isik vastu veekogu poolt pakutavaid rekreatiivseid hüvesid (nt kalastamise, paadisõidu ja ujumise võimaluste kaudu). Seega ei too paisutamisega kellegi kinnisasja niiskusrajooni mõjutamine ilmtingimata kaasa kahju tekitamist, vaid see võib pakkuda hoopis hüvesid. **Seega võib isik, kelle maa niiskusrajooni paisutamine mõjutab, anda nõusoleku ilma, et ta saaks selle eest mingit rahalist tasu.**
- 4.6 Tallinna Halduskohus oli seisukohal, et VeeS ei reguleeri pärast selle muutmist **enam** kahju hüvitamisega ega paisutusest tekkivate mõjutuste talumisega seotud tasu määramisega seotud küsimusi juhul, kui rakendatakse VeeS § 192 lg 2 (ega ka muus olukorras) (Halduskohtu otsus, p 12¹). KeA hinnangul on halduskohtu vastav seisukoht ekslik.
- 4.7 VeeS ega ükski teine õigusakt ei ole sätestanud rahalise hüvitise maksmise vahetut kohustust isikule, kelle maa niiskusrajooni paisutamine mõjutab (nii kuni 30.09.2019 kehtinud VeeS kui ka alates 01.10.2019 kehtinud VeeS kohaselt). Seega ei eelda paisutamise talumine ilmtingimata rahalise hüvitise või talumistasu saamist. **Järelikult ei eelda õiguslik regulatsioon eraõiguslikes huvides paisutamisel vahetult rahalise hüvitise maksmise kohustust isikule, kelle maa niiskusrajooni on mõjutatud.**
- 4.8 **Järelikult ei teki ka ülekaalukates avalikes huvides paisutamisel ilmtingimata kahju ega pea ka ülekaalukates avalikes huvides paisutamise korral ilmtingimata kaasnema vahetult tasu maksmine ja kahju hüvitamine.**

¹ „Kohus leiab, et vaidluse kõik osapooled nõustuvad sellega, et veeseadus ei reguleeri pärast selle muutmist enam kahju hüvitamisega ega paisutusest tekkivate mõjutuste talumisega seotud tasu määramisega seotud küsimusi juhul kui rakendatakse VeeS § 192 lg 2 (ega ka muus olukorras).“

- 4.9 Samas on KeA seisukohal, et kui tegemist on omandiõiguse olulise riivega, on kehtivas õiguses lahendus olemas – KAHOS pakub selleks võimalusi.

5. KAHOSE kohaldamine

- 5.1 Riigikohtu 08.06.2023 määrusest kohtuasjas nr 2-18-9777 (p 16) tulenevalt lahendatakse VeeS § 192 lg 2 kohased juhtumid, mil esineb vajadus avalikes huvides piirata kinnisasja omaniku õigusi, KAHOSE alusel, mis sätestab alused ja korra kinnisasja avalikes huvides omandamiseks. Nimelt on Riigikohus 08.06.2023 määranud kohtuasjas nr 2-18-9777 (p 16) märkinud, et „30. septembri 2019. a korraldusega hagejale väljastatud vee erikasutusloa tühistamisel kostja kinnisasja osas saab hageja taotleda uue loa (veeloa) andmist ning kui vee paisutamiseks esineb ülekaalukas avalik huvi, ei pea hagejal olema selleks VeeS²⁰¹⁹ järgi kostja nõusolekut. Kostja saab esitada oma väited vee paisutamise tingimuste jm kohta Keskkonnaametile haldusmenetluses. **Olukorrad, kus avaliku võimu kandjal on vajadus avalikes huvides piirata kinnisasja omaniku õigusi, lahendatakse kinnisasja avalikes huvides omandamise seaduse alusel. Viidatud seadus sätestab alused ja korra kinnisasja sundvõõrandamise või sundvalduse seadmise menetluse jaoks (vt ka RKTko 17.10.2011 3-2-1-89-11, p-d 12 ja 19).**“
- 5.2 Tallinna Halduskohus leidis, et KAHOST ei saa kohaldada, kuna KAHOST kohaldatakse üksnes üldkasutatava veehaarde ja veehoidla veevarustuseks vajaliku uue ehitise suhtes, mitte aga olemasoleva ehitise suhtes (Halduskohtu otsus, p 13²). Nimelt sätestab KAHOS § 4 lg 1 p 15, et kinnisasja on lubatud omandada üldkasutatava veehaarde ja veehoidla veevarustuseks, kanalisatsiooniks ja vee puhastamiseks vajaliku ehitise ehitamiseks.
- 5.3 Riigikohus on asunud seisukohale, et **konkreetses asjas on vajalik hinnata, kas puudusi õiguslikus regulatsioonis oleks võimalik ületada põhiseaduskonformse tõlgendamise**ga (RKÜKo nr 3-2-1-73-04, p 36; RKPJKo nr 3-4-1-11-10, p 72; RKPJKm nr 5-17-42, p 37). Põhiseaduskonformne tõlgendamine tähendab, et „erinevate tõlgendusvõimaluste puhul tuleb eelistada põhiseadusega kooskõlas olevat tõlgendust neile tõlgendustele, mis põhiseadusega kooskõlas ei ole” (RKÜKo 3-2-1-73-04, p 36). **Samuti tuleks eelistada sellist tõlgendusviisi, millega oleks tagatud erinevate põhiseaduslike väärtuste kõige suurem kaitse.**³
- 5.4 Arvestades põhiseaduskonformset tõlgendusvõimalust, on KeA seisukohal, et KAHOS § 4 lg 1 p 15 on võimalik sätte laiendada tõlgendamise kaudu kohaldada ka olemasolevatele ehitistele. Sellist seisukohta toetab asjaolu, et nii VeeS eelnõu ettevalmistaja (Kliimaministeerium), Keskkonnaamet, Riigikogu (VeeS vastuvõtja) kui ka Riigikohus (tsiviilasjas nr 2-18-9777) ei ole varasemalt näinud takistust KAHOSE kohaldamiseks olukorras, kus tegemist on veehaarde ja veehoidla veevarustuseks vajaliku olemasoleva ehitisega. Nimelt on ka VeeS eelnõu⁴ I lugemisel seletuskirjas (lk

² „Nimelt sätestab KAHOS-e § 4 lg 1 p 15, et kinnisasja on lubatud omandada järgmistel eesmärkidel: üldkasutatava veehaarde ja veehoidla veevarustuseks, kanalisatsiooniks ja vee puhastamiseks vajaliku ehitise ehitamiseks. Muid situatsioone KAHOS ei reguleeri. Antud juhul ei ole tegemist mitte ehitamisega, vaid VeeS § 192 lg 2 kirjeldatud olukorraga ehk veeloa andmisega (pikendamisega). Milliste normide alusel ja kes sellisel juhul otsustab paisutamisest mõjutatud maaomanikule teki tatava kahju hüvitamise või mõjude talumisega seotud tasu määramise veeseadusega KAHOS ei reguleeri, samuti ei ole veeseaduses sätestatud rakendusnormi, et sel juhul tuleks kohaldada näiteks KAHOS-e sundvõõrandamise või -valduse regulatsiooni.“

³ Eesti Vabariigi põhiseadus. Kommenteeritud väljaanne. Vt PS § 13 kommentaarid, p 46. Kättesaadav veebilehel: <https://pohiseadus.ee/sisu/3484>

⁴ VeeS eelnõu 643 SE seletuskirjas: „Kui paisutamine on vajalik näiteks üldkasutatava veehaarde või veehoidla

44) märgitud, et kui paisutamine on vajalik näiteks üldkasutatava veehaarde või veehoidla veevarustamiseks, siis tuleb keskkonnaluba anda ning KAHOSE jõustumisel samal ajal taotleda kohalikult omavalitsuselt mõjutatud maatüki võõrandamist.

Eeltoodu kinnitab, et esinenud on üksmeelne arusaam selles, et KAHOST saab kohaldada ka veehoidla veevarustuseks vajaliku olemasoleva ehitise suhtes. Kusjuures, ka KAHOS § 40 lg 9 sätestab, et KAHOS §-s 40 sätestatud kohaldatakse ka olemasoleva tehnovõrgu või -rajatise puhul. Ka eeltoodu toetab KAHOSE laiendavat tõlgendamist.

5.5 Ülekaalukates avalikes huvides paisutamine on väga erandlik ning seda esineb Eestis üksnes väga üksikutel juhtudel. Ka seadusandja on lähtunud sellest eeldusest, kui sätestas VeeS § 192 lg 2. See tuleneb VeeS eelnõu⁵ II lugemise muudatusettepaneku nr 79 selgitusest, milles märgitakse, et „*Praktikas on tekkinud probleeme mõnede maaomanikega, kes keelduvad nõusoleku andmisest ja seega seavad ohtu näiteks sellise elutähtsa teenuse osutamise nagu seda on joogiveega varustamine. Samuti on riik mõnedel juhtudel huvitatud paisutamise säilitamisest looduskaitselistel kaalutlustel, mis on samuti ülekaalukas avalik huvi. Selliste olukordade vältimiseks täiendatakse § 206 lõikega 2, mis võimaldab Keskkonnaametil anda veeloa veekogu paisutamiseks käesoleva maaomaniku nõusolekuta, kui veekogu paisutamiseks esineb ülekaalukas avalik huvi.*“.

5.6 Arvestades eeltoodut on üldse küsitav täiendava regulatsiooni vajadus ja põhjendatus, kuivõrd põhiseaduskonformse tõlgenduse kaudu on võimalik tekkinud küsimused lahendada.

KAHOS § 4 lg 3 kohaldamine

5.7 KAHOS § 4 lg 3 sätestab, et kinnisasja omanik võib taotleda talle kuuluva kinnisasja omandamist riigi või kohaliku omavalitsuse üksuse poolt õiglase ja kohese tasu eest, kui kehtestatud **avalik-õiguslikud kitsendused ei võimalda kinnisasja kasutada vastavalt senisele sihtotstarbele**. Seega, kui tegemist on niivõrd olulise omandiõiguse piiranguga, mille tulemusena ei ole kinnisasja võimalik kasutada vastavalt senisele sihtotstarbele, on isikul võimalik taotleda talle kuuluva kinnisasja omandamist riigi või kohaliku omavalitsuse üksuse poolt. Järelikult pakub KAHOS § 4 lg 3 isikule võimaluse taotleda oluliste omandiõiguse piirangute korral kinnisasja omandamist riigi või kohaliku omavalitsuse üksuse poolt. Selleks on ettenähtud eraldiseisev menetlus, mille tulemusena antakse eraldiseisev haldusakt ja mille üle toimuvad vaidlused eraldiseisvas menetluses.

5.8 Keskkonnaloaga, sh vee erikasutusloaga reguleeritakse keskkonna kasutamist, mitte kahjude hüvitamist. Keskkonnaloa eesmärgiks on keskkonnakasutuse ja -tingimuste reguleerimine⁶, mitte aga rahaliste küsimuste reguleerimine. Seetõttu on ka põhjendatud, et KAHOSE kohase taotluse esitamisega algatatakse iseseisev ja eraldiseisev menetlus omandiõiguse olulise riive kompenseerimiseks, mitte ei lahendata seda vee erikasutusloaga. KeA juhib tähelepanu, et KeA-l puudub muuhulgas KAHOSE rakendamise pädevus (vt KAHOS §-d 3 ja 6), mis toetab lähenemist, et KAHOSE

veevarustamiseks ja leevendusmeetmed ei toimi, siis tuleb keskkonnaluba anda ning kinnisasja avalikes huvides omandamise ja sundvõõrandamise seaduse (KAHOS) jõustumisel samal ajal taotleda kohalikult omavalitsuselt mõjutatud maatüki võõrandamist KAHOS § 4 lg 1 p 14 alusel.⁴“ Kättesaadav: <https://www.riigikogu.ee/tegevus/eelnoud/eelnou/80f09d63-11a3-4055-8b3b-a23dffa90a61/veeseadus/>

⁵ VeeS eelnõu 643 SE II lugemise muudatusettepanekute seletuskiri. Kättesaadav:

<https://www.riigikogu.ee/tegevus/eelnoud/eelnou/80f09d63-11a3-4055-8b3b-a23dffa90a61/veeseadus/>

⁶ vt VeeS § 193

kohase taotluse esitamisega algatatakse iseseisev ja eraldiseisev menetlus omandiõiguse olulise riive kompenseerimiseks.

- 5.9 KAHOS § 4 lg 3 ls 2 kohaselt esitatakse kinnisasja omandamise taotlus kinnisasja omandamise otsustamiseks pädevale isikule. KAHOS § 6 lg 3 kohaselt on menetluse läbiviija riigi huvi korral asjaomane ministeerium, Transpordiamet, Riigi Kaitseinvesteeringute Keskus või Maa- ja Ruumiamet ja **kohaliku huvi korral valla- või linnavalitsus**. KAHOS § 3 reguleerib riigi ja kohaliku omavalitsuse üksuse pädevust sõltuvalt sellest, kas tegemist on riigi või kohaliku huviga. KAHOS § 3 lg 2 kohaselt **otsustab kinnisasja omandamise kohaliku huvi korral kohaliku omavalitsuse üksus**. Näiteks on kinnisasja omandamise otsustamine kohaliku omavalitsuse pädevuses, kui on tegemist kohaliku omavalitsuse huviga tagada elanikele joogivesi arvestades, et kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse § 6 kohaselt on omavalitsusüksuse ülesanne korraldada vallas või linnas veevarustust.

Sundvalduse seadmine

- 5.10 Riigikohus on leidnud, et kinnisasja omanik võib taotleda ka sundvalduse seadmist, kui avalik-õiguslikud kitsendused ei võimalda kinnisasja kasutada vastavalt senisele sihtotstarbele (KAHOS § 4 lg 3 koostoimes § 39 lg-ga 2; RKPJKo nr 5-22-5, p 59). KeA hinnangul tähendab see seda, et juhul, kui isik ei soovi kinnisasja omandiõigusest täielikult loobuda ning tal on soov ja valmidus vaatamata kinnisasja kasutamise olulistele piirangutele kinnisasja kasutamist jätkata, on tal võimalik taotleda ka sundvalduse seadmist.
- 5.11 KAHOS § 39 lg 1 sätestab, et ehitusloa kohustuse puudumise korral otsustab sundvalduse seadmise kohaliku omavalitsuse üksus. Seega on ka sundvalduse seadmise otsustamine kohaliku omavalitsuse pädevuses.
- 5.12 Lisaks on KeA hinnangul põhiseaduskonformse tõlgenduse kaudu võimalik jõuda järeldusele, et AÕS § 158¹ lg 1 kohane talumiskohustus laieneb ka tehnovõrgu või -rajatise mõjule. AÕS § 158¹ lg 1 sätestab, et kinnisasja omanik on kohustatud **taluma oma kinnisasjal tehnovõrku või -rajatist ja lubama selle ehitamist kinnisasjale**, kui tehnovõrk või -rajatis on vajalik avalikes huvides ja puudub muu tehniliselt ning majanduslikult otstarbekam võimalus tehnovõrguga või -rajatisega liituda sooviva isiku tarbimiskoha ühendamiseks tehnovõrguga või -rajatisega või tehnovõrgu või -rajatise arendamiseks.
- 5.13 Ehkki AÕS § 158¹ lg 1 reguleerib kinnisasja omaniku kohustust taluda oma kinnisasjal tehnovõrku või -rajatist ja lubada selle ehitamist oma kinnisasjale, on KeA hinnangul põhiseaduskonformse tõlgenduse kaudu võimalik jõuda ka järeldusele, et selline talumiskohustus laieneb ka tehnovõrgu või -rajatise mõjule ehk niiskuserežiimi mõjutamisele. **Mõlemal juhul peab kinnisasja omanik taluma oma kinnisasja olulist kasutuspiirangut** (juhul, kui kasutuspiirangud niiskuserežiimi mõjutamise tulemusena esinevad, vt siinse vastuse p 4.5) **ning puudub põhjendus, miks ei peaks isik taluma tehnovõrgu või -rajatisega vahetult kaasnevat mõju, vaid üksnes vahetult kinnisasjale jääva ehitise ehitamist või olemasolevat ehitist** (KAHOS § 40 lg 9).
- 5.14 Seega on ka põhiseaduskonformse tõlgenduse tulemusena võimalik kohalikul omavalitsusel otsustada sundvalduse seadmise üle.

6. RVastS kohaldamine

- 6.1 Riigikohus küsis arvamust ka RVastS kohaldamise kohta. KeA hinnangul ei ole RVastS sätted kohaldatavad olukordades, kus veeluba otsustatakse anda maaomaniku nõusolekuta põhjusel, et paisutamine toimub ülekaalukates avalikes huvides.
- 6.2 RVastS alusel kahju hüvitamine eeldab reeglina avaliku võimu kandja õigusvastast tegevust (RVastS § 7 lg 1), kuid ülekaalukates avalikes huvides paisutamiseks veeloa andmisel ilma maaomaniku nõusolekuta ei ole tegemist õigusvastase haldusaktiga. Seejuures omab tähtsust ka asjaolu, et keskkonnaloaga reguleeritakse keskkonnakasutust ja -tingimusi, mitte kahjude hüvitamist (vt sinise vastuse p 5.8).
- 6.3 RVastS § 16 lg 1 kohaselt võib isik nõuda õiguspärase, kuid tema põhiõigusi või -vabadusi **erakordselt piirava haldusakti** või halduse toiminguga tekitatud varalise kahju hüvitamist õiglases ulatuses.

KeA hinnangul ei saa kohaldada nõude alusena ka RVastS § 16 lg 1, kuna kohaldamisele kuulub KAHOS, mis on asjakohane õiguslik regulatsioon olukordadeks, kus avalikes huvides on vajalik kitsendada omandiõigust. Ka RVastS § 16 lg 2 p 4 piirab RVastS § 16 lg-s 1 nimetatud hüvitise nõudmist ulatuses, milles hüvitise maksmise küsimus on reguleeritud muude seadustega. Lisaks on KeA seisukohal, et kui juba KAHOS kohases menetluses leitakse, et kinnisasja kasutamine senisel sihtotstarbel ei ole takistatud, ei saa ka RVastS § 16 lg 1 tähenduses jõuda järeldusele, et ülekaalukates avalikes huvides paisutamiseks antava vee erikasutusloa näol oleks tegemist põhiõigusi või -vabadusi erakordselt piirava haldusaktiga.

- 6.4 Lisaks juhib KeA tähelepanu, et ülekaalukas avalik huvi paisutamiseks saab tuleneda nii riigi huvidest (nt looduskaitsest eesmärkidest) kui ka kohalikest huvidest (nt korraldada konkreetses piirkonnas veevarustust). Juhul, kui riik (KeA) annab ülekaalukates kohalike huvides paisutamiseks vee erikasutusloa, on KeA hinnangul küsitav, et riik ikka oleks võimalikke kahjusid hüvitama kohustatud isikuks, ehkki omandiõiguse piirangu ajendiks on kohalikes huvides ja kohalikel eesmärkidel teostatav tegevus. KeA hinnangul tekib sellisel juhul vastuoluline olukord (kohustatud isik ei lange kokku huvitatud isikuga), mis omakorda välistab RVastS § 16 lg 1 nõude alusena.

7. Eraõiguse sätete kohaldamine

- 7.1 Riigikohus küsis arvamust ka AÕS ja VÕS kohaldamise kohta. KeA ei välista omandiõiguse piiramisega tekitatud võimalike kahjude hüvitamist ettevõtte poolt. Võimalike kahjude hüvitamist ettevõtte poolt toetab saastaja maksab põhimõte (keskkonna kasutamisega seotud kulud kannab saastaja), arvestades et vee erikasutusega (paisutamise) võib tegeleda ka ettevõtte, kes teenib muuhulgas tulu.
- 7.2 Sellises olukorras peaks kinnisasja omanik, kelle maa niiskusrežiimi paisutamine mõjutab, esitama hagi vee-ettevõtja vastu. Arvestades, et sellises olukorras on tegemist eraõigusliku suhtega, siis KeA võimalikke õiguskaitsevahendeid ja õiguslikke aluseid lähemalt ei analüüsi.

8. Kokkuvõte

Kokkuvõttes on KeA seisukohal, et kehtivas õiguslikus regulatsioonis ei ole põhiseadusvastast

lünka seoses kahju hüvitamise ja niiskusrežiimi talumisega seotud tasu maksmisega maaomanikule, kelle maa niiskusrežiimi ülekaalukates huvides paisutamine (VeeS § 192 lg 2) mõjutab. KeA hinnangul on põhiseaduskonformse tõlgenduse kaudu võimalik tekkinud küsimused lahendada. Omandiõiguse olulise riive korral tagab KAHOS kinnisasja omanikule nii kinnisasja omandamise kui ka sundvalduse seadmise kaudu õiguskaitsevahendid. KeA hinnangul ei ole asjakohaseks regulatsiooniks RVastS, kuid ei välista paisutamisest mõjutatud maaomaniku poolt hagi esitamise võimalust ettevõtte vastu, arvestades saastaja maksab põhimõtet.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Jane Adler-Potisepp

vanemjurist

õigusosakond

Lisa: Volikiri

Jane Adler-Potisepp 5466 0557

jane.adler-potisepp@keskkonnaamet.ee